

Openingsrede van de voorzitter mr. B. van Vloten gehouden op de 52e voorjaarsvergadering van de Koninklijke Nederlandse Bosbouw Vereniging op vrijdag 21 april 1978 in het Krölller Müller Museum op de Hoge Veluwe

Dames en heren,

Gaarne verwelkom ik u op onze 52e Voorjaarsbijeenkomst in het hart van onze bosrijke Veluwe, waar wij dankzij de welwillende medewerking van het Nationale Park "De Hoge Veluwe" en het Krölller Müller Museum onze bijeenkomst kunnen houden.

Onze bijeenkomst is beperkt tot één dag. Het leek het bestuur verstandig tot deze beperking te besluiten in verband met een eind mei/begin juni te houden excursie naar West-Duitsland. In het tweede deel van deze voorjaarsbijeenkomst zal min of meer in het verlengde van de discussie die wij hebben gevoerd in onze laatste najaarsbijeenkomst, aan de orde komen het thema: "Is ons bos onnatuurlijk?" In onze najaarsvergadering is een motie Heybroek aangenomen, die overeenkomstig de in die vergadering gemaakte afspraak is gepubliceerd in ons tijdschrift en bovendien heeft het bestuur na gedegen afweging een standpunt geformuleerd over dezelfde kwestie en ook dat standpunt is in het eerste nummer van het Bosbouw Tijdschrift van dit jaar opgenomen. In de meer bedoelde najaarsvergadering is gebleken dat het nuttig en nodig is dat onze vereniging meer naar buiten treedt dan tot nu toe het geval is geweest. Niet alleen in vakkringen waartoe ons tijdschrift het geschikte middel is, maar ook daarbuiten om te bereiken dat onze vereniging bij de meningsvorming over het ideale bos en de ideale bosbouw een richtinggevende rol speelt. Het bestuur laat zich terzijde staan door een adviescommissie public relations, bestaande uit de heren: J. Kuiper, H. K. M. Lugtmeyer en H. G. Tabois. Het ligt in de bedoeling dat het plan op wat langere termijn, bijvoorbeeld 3 tot 5 jaar, zal worden ontworpen, maar dat heeft ons er niet van weerhouden om toch al een eerste stap naar een grotere verbreiding van de opvattingen van onze vereniging te zetten via het eerste nummer van ons tijdschrift. In dat nummer wordt vanuit verschillende invalshoeken ingegaan op het bos en de bosbouw. De oplage van dit nummer is verdubbeld en die grote oplage heeft ons in staat gesteld vele extra adressen met ons tijdschrift te berei-

ken.

In de gesprekken met onze adviescommissie public relations is naar voren gekomen dat het voor het ontwerpen van een plan voor een periode van verscheidene jaren, nodig is dat de doelstelling van onze vereniging nader wordt gedetailleerd. Het bestuur is op die gedachte ingegaan en heeft een commissie ingesteld die onder leiding van ons bestuurslid Stefels die nadere detaillering uitwerkt. Het bestuur hoopt dat het mogelijk zal zijn in de najaarsvergadering met desbetreffende voorstellen te komen.

In februari jongstleden is ons ontvallen het lid de heer ir. J. L. W. Blokhuis, oud-houtvester Staatsbosbeheer, en wonende te Bergen (Noord-Holland). Ik verzoek u op te staan en enkele ogenblikken aan de nagedachtenis van de heer Blokhuis te wijden.

Sinds de najaarsvergadering zijn 27 leden tot onze vereniging toegetreden. Hun namen zullen u bekend worden gemaakt bij een ander punt van onze agenda.

De vorige Minister van Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening heeft op de laatste dag van zijn ministerschap, 14 december 1977, een ontwerp van wet tot wijziging van de Wet op de Ruimtelijke Ordening ingediend. Dit wetsontwerp beoogt onder meer de procedure van de planologische kernbeslissing in de wet op te nemen, de inspraak op gemeentelijk niveau te doen regelen bij verordening en het kroonberoep af te schaffen. Met de afschaffing van het kroonberoep in bestemmingsplanprocedures wordt de rechtsbescherming van de belanghebbende bij een bestemmingsplan ernstig geschaad. De omstandigheid, dat de inspraak van de burgers in de wet wordt verankerd, doet hieraan niet af. Inspraak is iets van fundamenteel andere aard dan beroep. De verkorting van de bestemmingsplanprocedure zou al zijn gediend door afschaffing van het kroonberoep voor belangstellenden, waaronder zijn te verstaan degenen die geen eigenaar of gebruiker zijn van de in een bestemmingsplan gelegen gronden, gebouwen en dergelijke. Bij een dergelijke regeling zou de beroepsmogelijkheid voor de belanghebbenden, dat wil zeggen de eigenaren en de gebruikers van de

gronden in het bestemmingsplan-gebied, onaange-
tast kunnen blijven.

De Minister van Landbouw en Visserij heeft mede-
gedeeld voornemens te zijn de Boswet te herzien,
o.a. in die zin dat de in de Beschikking bosbijdragen
voorgeschreven beheersplannen, daarin een wette-
lijke status ontvangen. Deze aankondiging is voor
het Bosschap aanleiding geweest om een commissie
ad-hoc herziening Boswet in het leven te roepen, die
tot taak heeft het bestuur van het Bosschap te advi-
seren met betrekking tot de punten die bij wijziging
van de boswet aandacht dienen te krijgen. Het Bos-
schap hoopt zich op basis van het advies van deze
commissie tot de minister van Landbouw en Visserij
te wenden, ten einde te trachten aldus invloed uit te
oefenen op de door de bewindsman voorgenomen
wetsaanpassing. De vraag rijst welke verhouding zal
ontstaan tussen een dergelijke wettelijke status van
het beheersplan en de vrijheid van de boseigenaar
om al dan niet te besluiten tot het maken van een be-
heersplan. Ter stimulering van samenwerking tus-
sen boseigenaren heeft de minister van Landbouw
en Visserij op 22 februari jongstleden de Beschik-
king bijdragen samenwerking in de bosbouw uitge-
vaardigd. Op grond van deze beschikking kunnen
bijdragen worden verstrekt in de kosten van samen-
werking aan samenwerkingsverbanden tussen drie
of meer boseigenaren, die tezamen ten minste 50
hectaren bos in het samenwerkingsverband inbrengen.
De samenwerking kan betrekking hebben op
het aankopen van plantsoen, het verkopen van hout
en de uitvoering van boswerkzaamheden. De bijdra-
ge heeft een aflopend karakter van 80% van de
goedgekeurde kosten in het eerste jaar tot 20% in
het vierde jaar. De deelnemers dienen ieder ten min-
ste 50% van de werkzaamheden die op grond van
het beheersplan dienen te worden uitgevoerd, in het
samenwerkingsverband uit te voeren of te laten uit-
voeren. Van deze verplichting is in bijzondere om-
standigheden ontheffing mogelijk. Deze voorwaarde
wekt de indruk dat alleen boseigenaren met een be-
heersplan kunnen deelnemen. Bovendien rijst de
vraag of de minimum voorwaarde van 50% wel is toe
te juichen. Een dergelijke samenwerking heeft im-
mers alleen zin indien hij leidt tot gunstiger voor-
waarden dan de afzonderlijke deelnemers kunnen
bereiken. Indien dat zo is, zal de inbreng niet tot 50%
beperkt blijven. En zolang dat niet het geval is, zou
het de deelnemer toch eigenlijk vrij moeten staan de
uitvoering zelf te laten verzorgen op de meer gun-
stige voorwaarden. Voorts is het niet ondenkbaar dat
boseigenaren met eigen personeel er de voorkeur
aan geven de werkzaamheden of althans een groot

deel daarvan, zelf uit te voeren.

Het Staatsbosbeheer heeft zich enorm ingespan-
nen om te bereiken dat voor het eind van 1977 zo-
veel mogelijk aanvragen voor de nieuwe bosbijdrage
konden worden afgedaan. Het overgrote deel van de
boseigenaren die een aanvraag indienden, zijn voor
de bijdrage over het jaar 1977 in aanmerking geko-
men. Dat is een heel karwei geweest. Een woord van
grote waardering voor die inspanning is zeker op zijn
plaats.

Bij de behandeling van de begroting van CRM
1978 is een motie van mevrouw Langedijk-De Jong
en de heer Meijer aangenomen waarin wordt over-
wogen dat de verantwoordelijkheid van de minister
van CRM voor het beleid ten aanzien van natuur- en
landschapsbescherming dient te worden versterkt,
en waarin als oordeel wordt uitgesproken dat die
verantwoordelijkheid tot uitdrukking dient te komen
in een versterking van de mede-verantwoordelijk-
heid van de minister van CRM voor Staatsbosbe-
heer, waarbij ook de sedert het konvenant van 1971
doorgevoerde organisatorische wijzigingen in de
oordeelsvorming dienen te worden betrokken. Het
bestuur meent dat het Staatsbosbeheer in geen ge-
val dient te worden opgedeeld. Bosbouw, land-
schapsbouw en natuurbehoud zijn onlosmakelijk
met elkaar verbonden en dienen dat te blijven. Bin-
nen het ministerie van Landbouw en Visserij zal het
Staatsbosbeheer wellicht een duidelijker eigen ge-
zicht moeten krijgen. Wij vragen ons af of dat ook
niet geldt op provinciaal niveau in de verhouding
tussen het Staatsbosbeheer en de Landinrichtings-
dienst.

Van 25 januari tot 10 februari werd door ons be-
stuurslid Van Maaren een bezoek gebracht aan In-
donesië, met de bedoeling om na te gaan of in sa-
menwerking met vakgroepen van de Vrije Universi-
teit en de Rijksuniversiteit van Utrecht een bosbouw-
deelneming in een project van Netherlands Universi-
ty Fund for International Cooperation, kortweg ge-
noemd NUFFIC zinvol kan worden geacht. Het be-
treft een project inzake erosiebestrijding. De activi-
teiten zullen zijn gericht op de training van de univer-
sitaire staf van de Gadjah Mada Universiteit in Yok-
yakarta en zij betreffen het opsporen, hanteren en
evalueren van vraagstukken inzake samenleving en
bodembebruik met een multidisciplinaire aanpak.
Met een rede getiteld "Bomen van gisteren, bossen
voor morgen" heeft ons lid Van Maaren op 30 maart
j.l. zijn ambt van hoogleraar in de boshuishoudkunde
aanvaard. Hij pleitte vooral voor een zodanig beheer
van de in het verleden in bosverband geplante bo-
men, dat werkelijke bossen ontstaan die in de sa-

menleving hun functies optimaal kunnen vervullen. Voor het uitstippelen van een bosbeleid in Nederland is een internationaal kader, dat voldoende houvast biedt voor planning op lange termijn, onmisbaar.

In de herfst van 1978 is het 75 jaar geleden dat werd begonnen met de eerste lessen aan de "Cursus van de Nederlandsche Heldemaatschappij". Uit deze "cursus" is de Bosbouw en Cultuurtechnische School voortgekomen. Begin oktober zal met een driedaags lustrum aandacht worden besteed aan het 75-jarig bestaan van het opleidingsinstituut.

Eind 1977 richtte de Bosbouw en Cultuurtechnische School in samenwerking met de Bosbouw Technische School in Apeldoorn een B-leergang voor de Middelbare Bosbouw en Cultuurtechnische School op. Deze driejarige leergang - bedoeld voor jonge mensen met meer praktische intelligentie en gericht op de vorming van meewerkende voormannen en assistent-opzichters in de bosbouw, cultuurtechniek en groenvoorziening - begint in augustus 1978. De eerste opleiding zal sterk zijn gericht op gediplomeerden van de Bosbouw Technische School. De leergang is gevestigd op Huize Larenstein in Velp.

Er bestaat nog steeds grote belangstelling voor toelating tot de Bosbouw Technische School. Door selectie werd bereikt dat geen uitbreiding aan de opleiding behoefde te worden gegeven, zodat tewerkstelling na diplomering beter zal zijn gewaarborgd.

De houtverwerkende industrie in ons land, en vooral de papierindustrie, is verontrust door de lage prijzen van houtprodukten uit Noord-Amerika. Enerzijds wordt dit veroorzaakt door het feit dat in Noord-Amerika het aanbod van hout nog steeds de vraag overtreft en anderzijds speelt de ontwikkeling van de koers van de dollar een grote rol. Op basis van die lage houtprijs is de produktie van pulp, papier en gezaagd hout mogelijk tegen kostprijzen die in West- en Noord-Europa onhaalbaar zijn. De CEPAC, de EEG-organisatie van de papierindustrie, heeft deze kwestie bij de Europese commissie aangesneden en heeft erop gewezen dat deze ontwikkeling een bedreiging vormt voor de houtverwerkende industrie in Europa. Deze ontwikkeling heeft natuurlijk ook gevolgen voor het prijsniveau van hout in Europa. De Franse pulpindustrie heeft bij de Europese Commissie een heffing aangevraagd op de invoer van pulp, zulks ter bescherming van de eigen pulpindustrie en daarmee van de Franse houtprijzen. De zagerijen verkeren in een bijzonder moeilijke positie. Het aanbod van zaaghout uit Nederland en Noord/West Duitsland blijft achter bij de vraag van de zagerijen,

met het gevolg dat de prijzen met circa 20% zijn gestegen. Anderzijds wordt uit Scandinavië, Rusland en Canada gezaagd hout aangeboden dat aanmerkelijk lager is in prijs dan waarvoor het de zagerijen in Nederland kunnen leveren.

Binnenkort gaat de Vaste Kamercommissie zich oriënteren omtrent de bosbouw door terreinbezoek aan o.a. het Staatsbosbeheer en Natuurmonumenten en door gesprekken met groeperingen die bij de bosbouw zijn betrokken. Daartoe behoort ongetwijfeld ook onze vereniging. Een reden temeer om tot een duidelijke formulering van onze opvattingen en inzichten te komen.

De inleidingen van vanmiddag zullen ongetwijfeld vele aanknopingspunten bieden voor discussie. Ik hoop dat die discussie ertoe zal bijdragen dat onze vereniging zijn richtinggevende rol met betrekking tot het bos en de bosbouw zal kunnen vervullen.

De vergadering is geopend.